

צ״צ׳, ארתור וזיק אמיר

מכחישים בחוקך - אמנון

לין מאשר - פלאטו אינו מכחיש

על דבר אחד מסכימים כל היריבים הפוליטיים בספטמבר 1978 זה עם זה: לא כדאי להיראות ברחוב הראשי בחברת ח"כ שמואל פלאטו-שרון. תהיה דעתם של שלמה ("צ״צ׳") להט ואשר ("ארתור") בניתן על זה כאשר תהיה, הם תמימי דעים על כך שפלאטו הוא רעל פוליטי, מוקצה מחמת מיאוס. כך התברר בימים המעטים, מאז פירסם בשבוע שעבר העולם הזה (2139) את הכתבה "פלאטו ישלם".

הכתבה גילתה כי קיימות הקלטות של שיחות-טלפוניות, האמורות להיות שיחות בין פלאטו-שרון ובין שורה ארוכה של עסקנים עירוניים. בהקלטות אלה מבקשים כל העסקנים כי פלאטו ימנע את מערכת-הבחירות שלהם.

סיכום או העולם הזה: "מרבית הקולות שנשמעו בהקלטות זוהו עליידי חברי-המערכת, ששוחחו כבר עם האישים הללו בטלפון או בעל-פה בהודמנויות אחרות. ההכחות המוחלטות, ובמיקרים רבים הנרגזות, של העומדים לבחירות, מעוררות תמיהה רבה — אלא אם כן זוייפו ההקלטות ביד אמנון".

השאלה — אמיתיות או מזוייפות? — נשארה מרחפת השבוע מעל ההקלטות — ומעל לבני החיים הציבוריים במדינה.

פלאטו לא הכחיש

למחרת הפירסום ניתכו ההכחות הנזמעות כמו גשם חורפי.

זוייף וזויי או היתולי? רעם אשר בניתן.

"אני שוקל הגשת תביעת-פיצויים נגד פלאטו, אלא אם כן יכחיש את הדבר!" איים צ״צ׳, ואם ישמיעו לי הקלטה שביקשתי ממנו תרומה — אפרוש מן המירוץ!"

"שקר גס!" הכריז זיק אמיר מדימונה, באמצעות עורך-דיון, ואיים בתביעת-פיצויים על רבע מיליון לירות.

ואילו פלאטו עצמו שמר על שתיקה רועמת. "זה עניין פרטי שלי", כך הגיב על שאלות העיתונאים,

שטוב להיות בה — בואו ועזרו לי, למרות הבדלי השקפת הדעות בינינו בנושאים פוליטיים-מדיניים, והריני מצהיר כאן בפניכם: כי אזרחי חיפה כולם יזכו לאהדהי להם — ללא כל קשר לשאלה לאיזו מפלגה הם משתייכים. אולם, תמיכה אקבל אך ורק מתנועות ציוניות.

כאשר ח"כ פלאטו-שרון הביע נכונות — בשיחות עמי — לעזור לי, שמחתי והסכמתי. גיהלתי עימו שיחות בנדון — כחברי

אמיתי או מזוייף?

כנסת העומד בראש תנועה ציונית. מעולם לא שמעתי מפיו של ח"כ שרון מלים גסות המובאות בכתבתכם. פשוט אינני מאמין שח"כ שרון אומנם מסוגל להור ציא מפיו מלים כאלה.

מכל מקום, הריני מנצל הודמנות זו ומציע לכל קוראי העולם הזה להצטרף אלי, ולעזור לי לפעול לקידומה ופריחתה של עירנו חיפה.

עד כאן מיכתבו של אמנון לין.

מעבדה לזיהוי פלילי

מזכר שכתב אין הפרשה יכולה להסתים. העניין חשוב מדי — הן לגבי גורל העסקנים שהוזכרו בפרשה זו, הן לגבי ההיגיונות הציבורית בארץ.

הדבר הפשוט ביותר היה למסור את סרטי-ההקלטה למעבדה לזיהוי פלילי, ולברר בצורה מדעית ומוסמכת אם הם אמיתיים או מזוייפים.

העולם הזה לא היה יכול לעשות זאת השבוע, כי הוא מצווה, על פי האתיקה העיתונאית, על שמירת מקור-המידע שלו בסוד. אין הוא יכול לעשות דבר לגבי ההקלטות, בלא הסכמת הגורם שמסר את המידע.

אולם אין העולם הזה מוכן להניח לדברים כפי שהם, תלויים באוויר, מה גם שיש לעניין השלכות מיספסיות, התובעות הכרעה לפיכך החלטי, "העולם הזה" להקריש את השבוע הקרוב לבירור ישודו של העניין. מנוו וגמור עימו למסור לציבור בשבוע הבא את המסקנות המתחייבות, בצורה הריבשמעית.

שפנו אליו מכל עבר. הוא לא הכחיש את השיחות, שפורסמו בהרחבה ובפרוטרוט מעל עמודי שבת עון זה.

מבין כל העסקנים שהוזכרו בכתבה, אחד לא הכחיש — ולמעשה אישר את הדברים הנוגעים אליו. לאי-הכחשה זו יש משמעות רבה גם לגבי העסקנים האחרים.

כתב אמנון לין, במיכתב מפורט למערכת, "הענין דם הזה":

- קראתי את הכתבה "פלאטו ישלם", והרי תגובתי: —
- (א) אין אני רואה צורך להתייחס לכל תוכן הדברים המור באים בכתבה, בין אם חלקם מסולפים ובין אם חלקם נכונים.
- (ב) האמת כולה היא: שח"כ פלאטו-שרון עצמו ייום שיחות עמי בדבר התייצבותי בראשות רשימה לעירייה — ואף הביע רצונו ונכונותו לעזור לי כספית. נכון הדבר כי באותן שיחות הוא עדיין ציפה שאהיה מועמד הליכוד.
- (ג) מייד עם קבלת החלטתי להתייצב בראש רשימה על-מיפלגתית לראשות העירייה, הצהרתי הצהרתי וחזר, כי כל תושב חיפאי המשתייך לתנועה ציונית, וכאי לפעול עמי — להצלחת רשימתי.
- (ד) כל תרומה הבאה ממקור ציוני רצויה — וכשרה.
- (ה) תמיד התייחסתי לרשימתי של ח"כ פלאטו-שרון — ובעיקר לקהל בוחריו — כאזרחים ישראלים, ציונים, אהבתי ישראל. קולם רצוי לי, וכן גם תרומתם ועזרתם.
- (ו) זאת ועוד — במיפגשי הרבים עם חוגים נרחבים בחיפה הצהרתי בפני אוהדי תנועת-שלי — הציונית: אתם ובניכם מתגוררים בחיפה, חשוב לכם שחיפה תהיה נקיה — חשוב לכם שחיפה תהיה עליזה — חשוב לכם שחיפה תחזור למפה כעיר

סירובי להתייצב לשירות-המילואים. עד כה מילאתי את חובותי לצבא במלואן. הייתי ממשכנה לשרת גם הלאה, אילו הייתי משוכנעת ששירותי יועיל למדינה. אולם במסגרת החוק הנוכחי אני רואה בכל יום של שירות תרומה לעירעור הר מוסר בארץ. לכן לא אוכל למלא את הצו".

אקט שר מחאה. תלמה שילוני השי תוללה מועם, כאשר שמעה לראשונה כי התקבל החוק לפיו תקבל פטור משירות בצה"ל כל מי שתצהיר על עצמה כדתיה, וימנע הפטור ממילואים מכל הרווקות או הנשואות ללא ילדים מתחת לגיל שלושים.

"מטבעי אינני טיפוס מרדן, אני לא זור כרת שהלכתי להפגנה אחת בחי. ומעולם וימנע הפטור ממילואים מכל הרווקות או הנשואות ללא ילדים מתחת לגיל שלושים. אמרתי שיש מקומי. סירובי לשרת במילואים לא בא לצורך הנוחות הפרטית שלי או משום שנמאס לי לעשות מילוי-אים. זהו אקט מחאה נגד קבלת החוק הנוגד כל מוסר חברתי מינימאלי לדעתי, ומחנך אנשים לרמות ולשקר. במחירו של מוסר העם, פורעים הפוליטיקאים בארץ פטרות שהתחייבו עליהם במסגרת ההסכם הקואליציוני, וכופים על הציבור חוקים שהם נגד דעת הציבור בארץ. זהו חוק אלים, וברור כי כאשר ממשלה פור עלת בצורה אלימה כלפי הציבור שלה, עליה לקחת בחשבון שגם מחאות הציבור יהיו אלימות".

תלמה בישלה את תוכנית המחאה שלה מיום ששמעה על קבלת החוק. הקריאה למילואים היתה ההודמנות שלה הייתה. היא ידעה מה מצפה לה. מישפט ובית-כלא צבאי. זה בדיוק מה שרצתה: לעשות צרות לצבא כדי שישמעה איתה.

תלמה היא סטודנטית בשנה שלישית ל-פסיכולוגיה ויעוץ-חינוכי, עובדת כיועצת למדריכיו-נוער במועדוני תרבות בבית-משמש, במסגרת התוכנית של החינוך הבלתי פורמאלי. היא גדלה בבית-זרע, וטור ענת כי החינוך שקיבלה מעולם לא היה אנטי דתי.

"אני מאמינה שיש בנות שהשרות הר צבאי מתגוש אצלן עם עקרונות דתיים. אין לי כלום נגד דתיים באמת, שלא מתגייסים לצבא, אבל כמו שיש מי שאיר מרת שלא התגייסה כי היא דתייה, יש אחרת שאומרת שלא התגייסה כי היא הצהירה".

נערה שמנומנת, שיער קצר, עיניים כחור לות מאד, לא נאיביות למרות הצבע. מדברת בקול נמוך, מאופק מאד: "אל תשאלו אותי על עניינים אישיים. יש לך חבר, אין לך חבר, לא אניה להיכנס לזה. המחאה שלי היא לא אישית, היא עק רנית ורצינית. תנו לי לשמור על התד-

סרבנות-גיוס שילוני
לעשות צרות לצבא"

מית הזאת, מבקשת תלמה מן העיתונאים, אך אם קיוותה תלמה שילוני לעמוד לדין ולעורר סנסציה בציבור, הספיקה כבר להתאכזב. יום לאחר שפורסם המיקר רה, יצא דובר צה"ל בהודעה כי במיקרה שלה נפלה טעות מצערת וכי צויה-קריאה שנשלח אליה חרג מההוראות הצבאיות האומרות כי רווקה או אישה נשואה ללא ילדים, אשר הגיעה לגיל 25 — לא תי קרא למילואים.